

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 6. De confessione Petri & auctoritate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

Rom. 5.

tem in agēdo. Quartò, Christus respexit in cœlum, quia gratia cum aliis donis cœlestibus venit de supernis, & à Deo infunditur. Quinto, Christus ingemuit, quia eadem gratia à Deo nobis communicatur propter meritum passionis Christi. D.N. & gemituum ipsius. Sexto, dicit Dominus Epheta, quo demonstratur Sacramentorum necessitas, quorum forma ita instituta est in prolatione verborum, vt ea peracta homo interior efficiatur sanus & liberetur à peccatis, non secus quàm hic mutus & surdus, ad prolationem verbi Epheta à Domino factam, ab omni infirmitate sanus factus est. Post hæc omnia Christus mandavit ne miraculum hoc manifestaretur, vt indicaret opus nostræ iustificationis in hac vita esse occultum, nam vt scriptum est,

Eccl. 5.

nescit homo, utrum amore, an odio dignus sit.

MEDITATIO VI.
DE CONFESSIONE PETRI ET AUCTORITATE EI DATA
à Christo.

PUNCTA MEDITATIONIS.

*Matt. 16 I. Christo roganti, quid homines de ipso
Mar. 18. dicerent? responderunt discipuli: alij
Heliam, Ieremiam aut vnum Prophetarum.*

*II. Petrus autem ait: Tu es Christus filius
Dei Viui, quem ideo Christus beatum
dicit.*

dicit, & Ecclesiam super ipsum adicandam promittit, contra quam porta inferi non praevalent.

III. Addit se daturum ei claves regni caelorum, ut quod soluerit super terram, sit solutum in caelis.

FIGURÆ.

1. Iacob benedicens suos filios, ut ad Gen. 49.

Iosephum super alios omnes amatum peruenit, post datam ei copiosam benedictionem, & mentionem persecutionis fratrum factam, subiicit. *Inde egressus est pastor lapis Israel.*

2. Deus in veteri lege potestatem dedit Leu. 13. sacerdoti iudicandi leprosos, includendo & condemnando eos qui in lepra perseverabant: liberando eos & mundando illos qui signa sanitatis monstrabant.

3. Deus dedit potestatem Eliæ prophetae orationibus suis claudendi & aperiendi caelum, ut dimitteret vel non dimitteret pluuiam, prout illi videbatur. 3. Re 17. & 18.

PROPHETIÆ.

ECCE ego mittam in fundamentis Sion Esa. 28.
lapidem probatum, angularem, pretiosum 1. Pet. 2.
in fundamento fundatum. Act. 3.

DOCV-

DOCUMENTA.

1. **P**etiuit Dominus, quam opinionem de se haberet populus, ad informandos Prælatos & Doctores, omnesq; qui curam habent alios gubernandi in temporalibus vel spiritualibus, vt studeant explorare hominum de se opinionem, non per iactantiam, aut ob illicitum aliquem finem, vt quidam faciunt; sed ad emendandos suos defectus, si essent, remouendasque mali occasiones: & si foret aliquid boni præ manibus, illud in aliorum ædificationem & vtilitatem promoueant.

2. Christus ab Apostolis exegit rationem fidei turbarum, ad quas instruendas à Domino erant missi; vt intelligant Prælati sicut ad ipsos pertinet docere subditos; ita quoque apud Deum de earum fide & moribus rationem reddituros, & si contingat eos in instituendò populo fuisse negligentiores, aliquando poenâ luituros.

2. Christus interrogans discipulos, quæ turbarum de se esset opinio, appellat se humili nomine & vili, nempe filium hominis. Contra Petrus respondens eius interrogationi, appellat Messiam & filium Dei viui: Qua re docemur, semper debere nos submissè loqui de nobis, & si fortè ob opus aliquod bonum diuina gratia adiuuante à nobis præstitum, mereamur aliquam laudem, illam conuenit ab alijs potius, quàm à nobis enuntiarì secundum illud: *Laudet te alienus, & non os tuum, extraneus & non labia tua.*

Prou. 27

4. Turba vti non erant sub vno capite, sed inter se diuisa, ita non vna quoq; erat earum
fides

fides & opinio de Christo. Contra Apostoli sicut erant vniti sub vno Magistro Christo, ita vna erat omnium fides & opinio, vnus Petri ore explicata, qui loco Christi omnium caput erat, vnde intelligimus, in sola Ecclesia Catholica & Apostolica, quæ vnita est sub vno capite Christi Vicario fidei vnitatem inueniri, & consequenter veritatem, quæ esse non potest nisi vna, confessa & tradita ab ipso Christi Vicario, capite omnium fidelium. Verum alij qui sunt extra Ecclesiam, ab hoc capite & ab hac vnione Apostolica separati, vti nullam habent vnionem, ita nullam possunt habere veritatem. Atque ideo varia est eorum fides, dissimilia quoque singulorum de Christo iudicia, deque religione, vt liquet in hæreticis & schismaticis.

5. In quæstione proposita, quæ esset opinio hominum de se, Dominus discrimen aliquod fecit inter turbas, & suos discipulos vt eiusmodi qui plus luminis & plura beneficia à se recepissent: Quo indicaret se plura exigere à Religiosis & Ecclesiasticis, alijsque quos in hac vita præstantioribus donis & charismatis ornauit, quàm ab alijs, quibus non tam multa impertijt, conuenienter illi quod scriptum est. *Cui multum datum est, multum quaeretur Luc. 22 ab eo, & cui commodauerunt multum, plus petent ab eo.*

6. Christo rationem exigenti de fide Apostolorum, etsi omnes idem crederent, solus tamen Petrus, vt caput omnium, respondit, vnde & Dominus illi, sigillatim dixit factam reuelationem à Patre caelesti. Quæ ex re perspicuè colligitur ad Petri successorem imprimis pertinere solutionem controuersiarum de fide, alijsque rebus ad eam pertinentibus, vtpote il-

te illum, qui speciatim à spiritu sancto ad hoc instruitur & dirigitur. Et eadem de causa Dominus voluit Petrum esse Apostolorum Principem, vt Ecclesia haberet caput, vicarium suum, ad quod membra eiusdem Ecclesie possint in diffidio aliquo habere suum perfugium.

Matt. 18 7. Etsi omnes Apostoli habuerint à Christo potestatem remittendi peccata: tamen Petro singulatim Dominus tradidit regni cœlorum clauēs & potestatis iudiciariæ principatum: vt intelligerent fideles omnes, quocumque quocumque modo ab vnitāte (fidei suæ secesserint, & à sua societate separauerint, non posse vllō modo se, laqueis peccati exuere, ac multo minus cœlestis regni portam intrare.

8. Christus dum collaudat Petrum vocando eum beatum, simul occasionem humilitatis præbet dicens: *Quia caro & sanguis non reuelauit tibi.* Vnde discere possumus, quā parci esse debeamus in laudandis alijs: quando autem conueniens est, laudare aliquē ob bonum opus præstitum, ita fieri debet, vt ille non inde occasionem capiat vanitatis sed humilitatis potius, transcribens quicquid factum est auctori Deo, à quo est omne datū optimum & omne donum perfectum.

Iac. 1.

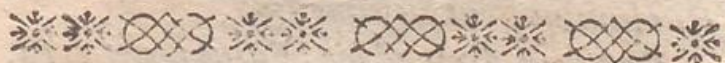
9. Simon, quando confessus est Christum, mutatum est nomen, & vocatus est ab eo Petrus, vt ex memoria impositi nominis meminisset esse constans, & perseverare in confessione facta; sic quilibet fidelis ex memoria nominis Christiani in baptismo recepti, deinde ex obligatione eiusdem nominis, quando promisit se renunciaturum diabolo, & omnibus pompis eius, meminisse deberet esse constans, & facere satis promissioni tunc factæ,

cum

eum voluntate imitandi, conuenienter nomi-
mini suo, non mundi vanitates, sed Christi
virtutes.

io. Christus mutauit nomen Simonis, vo-
cando eum Petrum; hic enim est mos Dei,
imponere nomina conuenienter officijs quæ
exercere debent. Vnde merito pude fieri, de-
berent multi Christianorum parentes, qui cū
profiteantur se sequi Christum, eiisque San-
ctos, nec aliud putentur facturi eorum filij,
tamen non Christianorum aut Sanctorum, sed
gentilium, vel alia vana huius mundi nomina
illis imponunt.

ii. Dominus primo Petrum fecit petram, &
postea super illam fundauit Ecclesiam. Vnde
discere debent, qui a Deo electi sunt ad ali-
quod officium, quantumuis sublime & ar-
duum, non mox trepidare, aut animum de-
spondere: nam qui eos elegit, non destituet
quoq; viribus vel prætidis necessarijs ad mu-
uus suum exequendum; qui vero electi non
sunt, sed vltro se ingesserunt, magnam trepi-
dandi causam habent.

MEDITATIO VII.
DE TRANSFIGURA-
TIONE DOMINI IN MONTE.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *Assumptis Iesus charissimis tribus dis-
cipulis, Petro, Ioanne & Iacobo: trās-
figuratus est ante eos.*

G 2

II. Lo-